

AMENDAMENTE ADMISE LA PROIECTUL DE LEGE PRIVIND CODUL CIVIL

Nr. crt.	Articolul din Proiectul de lege privind Codul civil	Amendamentul propus	Motivarea amendamentului	Soluție
1.	Publicitatea convenției matrimoniale Art.334 – (1) Pentru a fi opozabile terților, convențiile matrimoniale se înscriu în Registrul național notarial al regimurilor matrimoniale, ținut în format electronic, potrivit legii. (2) După autentificarea convenției matrimoniale potrivit art.330, notarul public expediază, din oficiu, un exemplar al convenției la registrul menționat la alin. (1), precum și la celelalte registre de publicitate, în condițiile alin. (4) . (3) Dispozițiile alin.(2) nu exclud dreptul oricăruia dintre soți de a solicita îndeplinirea formalităților de publicitate. (4) Ținând seama de natura bunurilor, convențiile matrimoniale se vor nota în cartea funciară, se vor înscrie în registrul comerțului, precum și în alte registre de publicitate prevăzute de lege. În toate aceste cazuri, neîndeplinirea formalităților de publicitate speciale nu poate fi acoperită prin înscrierea făcută în registrul național menționat la alin.(1). (5) Orice persoană, fără a fi ținută să	Alineatul (2) al articolului 334 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) După autentificarea convenției matrimoniale în timpul căsătoriei, sau, după primirea copiei de pe actul căsătoriei, potrivit art.330, notarul public expediază, din oficiu, un exemplar al convenției la registrul menționat la alin. (1), precum și la celelalte registre de publicitate, în condițiile alin. (4) .” Autor: Sever Voinescu Cotoi Deputat, PDL	Modificarea alineatului (2) se impune deoarece convenția matrimonială încheiată înainte de căsătorie își produce efectele numai la încheierea căsătoriei, astfel încât este justificat ca notarul public să o trimită la registrul național numai după ce primește copia de pe actul de căsătorie.	Amendament admis.

	justifice vreun interes, poate cerceta registrul special menționat la alin.(1) și poate solicita, în condițiile legii, eliberarea de extrase certificate.			
2.	Bunurile comune Art.339 – (1) Bunurile dobândite în timpul regimului comunității legale de oricare dintre soți sunt, de la data dobândirii lor, bunuri comune în devălmășie ale soților. (2) Dispozițiile art.335 sunt aplicabile în mod corespunzător.	Alineatul (2) al articolului 339 se elimină. Autor: Sever Voinescu Cotoi Deputat, PDL	Alineatul (2) trebuie înlăturat, deoarece face „dublă întrebuintare” cu art. 344, care prevede același lucru, în mod direct, fără trimitere la alte texte (Art.344 - Oricare dintre soți poate cere să se facă mențiune în cartea funciară ori, după caz, în alte registre de publicitate prevăzute de lege despre apartenența unui bun la comunitate.)	Amendament admis.
3.	Obligația de întreținere Art.389 ... (5) În afara altor cazuri prevăzute de lege, obligația de întreținere încetează prin recăsătorirea celui îndreptățit sau în cazul în care este notoriu că acesta trăiește în stare de concubinaj.	Alineatul (5) al art.389 se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) În afara altor cazuri prevăzute de lege, obligația de întreținere încetează prin recăsătorirea celui îndreptățit.” Autor: Cseke Attila Senator UDMR	- „starea de concubinaj” nefiind definită în Codul civil, punerea în aplicare a părții finale a textului alineatului (5) ar crea dificultăți însemnate.	Amendament admis în urma dezbaterilor din cadrul comisiei parlamentare.
4.	Măsuri disciplinare Art.489 – Măsurile disciplinare nu pot fi luate de părinți decât cu respectarea demnității copilului. Sunt interzise pedepsele fizice, precum și orice alte măsuri care pot afecta dezvoltarea fizică, psihică sau starea emoțională a copilului.	Articolul 489 se modifică și va avea următorul cuprins: „ Art.489 – Măsurile disciplinare nu pot fi luate de părinți decât cu respectarea demnității copilului. Sunt interzise luarea unor măsuri, precum și aplicarea unor pedepse fizice, de natură a afecta dezvoltarea fizică, psihică sau starea emoțională a copilului.”	- pentru o determinare mai riguroasă a măsurilor și pedepselor fizice a căror aplicare se interzice părinților	Amendament admis în urma dezbaterilor din cadrul comisiei parlamentare.

		Autor: Cseke Attila Senator UDMR		
5.	Dreptul de regres Art.1384 – (1) Cel care răspunde pentru fapta altuia se poate întoarce împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, cu excepția cazului în care acesta din urmă nu este răspunzător pentru prejudiciul cauzat. (2) Dacă prejudiciul a fost cauzat de mai multe persoane, cel care, fiind răspunzător pentru fapta uneia dintre ele, a plătit despăgubirea se poate întoarce și împotriva celorlalte persoane care au contribuit la cauzarea prejudiciului sau, dacă va fi cazul, împotriva celor care răspund pentru acestea. În toate cazurile, regresul va fi limitat la ceea ce depășește partea ce revine persoanei pentru care se răspunde și nu poate depăși partea din despăgubire ce revine fiecăreia dintre persoanele împotriva cărora se exercită regresul. (3) În toate cazurile, cel care exercită regresul nu poate recupera partea din despăgubire care corespunde propriei sale contribuții la cauzarea prejudiciului.	La articolul 1384, după alineatul 2, se introduce un nou alineat alin (2¹) cu următorul cuprins: „(2¹) Când cel care răspunde pentru fapta altuia este statul, Ministerul Finanțelor Publice sau administratorul statului se vor întoarce în mod obligatoriu, pe cale judiciară, împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul.” Autor: Pavel Horj Deputat PNL	- Statul comitent prezumat vinovat juris et de jure nu se află în aceeași situație cu cel vinovat, în ultimă analiză nu este decât asigurator al părții păgubite, repararea prejudiciului nu este decât o cauțiune a întregii societăți (taxele și impozitele de la buget), după care sarcina reparațiunii trebuie să revină în întregime prepusului care, prin fapta sa ilicită și culpabilă a cauzat prejudiciului. - 10% din acțiunile în instanță de la CEDO sunt împotriva României.	Amendamentul a fost admis, reformulat, după cum urmează: „(2¹) Când cel care răspunde pentru fapta altuia este statul, Ministerul Finanțelor Publice se va întoarce în mod obligatoriu, pe cale judiciară, împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, în măsura în care acesta din urmă este răspunzător, potrivit legii speciale, pentru producerea aceluia prejudiciu.”
6.	Cheltuielile predării Art. 1667 – (1) În lipsa uzanțelor sau a unei stipulații contrare, dacă bunul trebuie transportat dintr-un loc în altul vânzătorul trebuie să se ocupe de expediere pe		Propunerea de eliminare a alin. (2) din art. 1667 se întemeiază pe incompatibilitatea sa cu alin. (1). Astfel, în privința	Amendament admis.

cheltuiala cumpărătorului. Vânzătorul este liberat când predă bunul transportatorului ori expeditorului. Cheltuielile de transport sunt în sarcina cumpărătorului. (2) Clauza prin care vânzătorul ia asupra sa cheltuielile transportului și asigurării nu modifică regula de la alin. (1).	Alineatul (2) al articolului 1667 se elimină. Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL	<i>cheltuielilor de transport</i>, alin. (2) ar fi illogic. Alineatul (1) prevede în mod expres că “<i>în lipsa stipulației contrare ...</i> cheltuielile de transport sunt în sarcina cumpărătorului.” Este contradictoriu ca în alineatul imediat următor să se precizeze că regula nu poate fi înlăturată prin “clauza prin care vânzătorul ia asupra sa cheltuielile transportului”, câtă vreme o asemenea clauză este tocmai stipulația contrară pe care o permite alin. (1). Pe scurt, nu putem interzice prin alin. (2) ceea ce tocmai am permis în mod expres în alin. (1). În plus, nu există nici o rațiune de ordine publică de natură să impună caracterul imperativ al regulii conform căreia cumpărătorul suportă cheltuielile transportului, regula vizând numai raporturile dintre părțile contractului de vânzare, iar nu și pe cele cu transportatorul. În privința <i>cheltuielilor de asigurare</i>, alin. (2) ar fi inutil. Clauza prin care se prevede suportarea lor de către vânzător nu poate aduce atingere prevederilor alin. (1) deoarece alin. (1) nu se referă la cheltuielile asigurării. O clauză având un asemenea obiect nu are deci nici o incidență asupra alin. (1), neputând înlătura vreuna
--	--	--

			dintre regulile pe care le impune acesta.	
7.	Termen de prescripție Art.2190 - (1) Da prin lege nu se prevede altfel sau da părțile nu au stipulat expres un alt termen, dreptul la acțiunea în restituirea soldului creditor rezultat la închiderea contului curent se prescrie în termen de cinci ani de la data închiderii contului curent. (2) În cazul în care contul curent a fost închis din inițiativa instituției de credit, termenul de prescripție se calculează de la data la care titularul sau, după caz, fiecare cotitular al contului a fost notificat în acest sens prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire la ultimul domiciliu sau sediu adus la cunoștința instituției de credit.	Alineatul (1) al articolului 2190 se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Dreptul la acțiunea în restituirea soldului creditor rezultat la închiderea contului curent se prescrie în termen de cinci ani de la data închiderii contului curent.” Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL	La art. 2190 alin. (1), este necesară eliminarea părții introductive a alineatului, întrucât textul instituie un termen special de prescripție, față de termenul general. Prin urmare, formula introductivă este eronată, deoarece inculcă ideea că ar exista și alte termene speciale prevăzute de lege ori stabilite direct de către părți (cu privire la posibilitatea părților de a stabili termene de prescripție, inclusiv de a modifica cursul prescripției, a se vedea. art. 2515, text cu valoare de principiu).	Amendament admis.
8.	Forma contractului Art.2378 – (1) Contractul de ipotecă se încheie în formă autentică notarială, sub sancțiunea nulității absolute. (2) Ipoteca asupra bunurilor unei persoane juridice poate fi consimțită în virtutea puterilor conferite în urma deliberărilor sau a împuternicirilor întocmite sub semnătură privată, în conformitate cu regulile din actul constitutiv privitoare la reprezentare.	Alineatul (1) al articolului 3278 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.2378 – (1) Contractul de ipotecă se încheie în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.” Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL	Modificarea propusă este necesară din rațiuni care țin de unitatea terminologică și deoarece actul se poate încheia și de alte persoane investite cu autoritate publică, așa cum sunt oficiile consulare.	Amendamentul a fost admis, reformulat, după cum urmează: „Art.2378 – (1) Contractul de ipotecă se încheie în formă autentică de notarul public sau oficiile consulare, sub sancțiunea nulității absolute.”
9.	Creanțele care beneficiază de ipotecă legală Art.2386 – În afara altor cazuri prevăzute		Apreciem necesară completarea articolului referirea la ipoteca legală a arhitectului sau	

de lege, beneficiază de ipotecă legală: 1. vânzătorul, asupra bunului vândut, pentru prețul datorat; această dispoziție se aplică și în cazul schimbului cu sultă sau al dării în plată cu sultă în folosul celui care înstrăinează, pentru plata sultei datorate; 2. promitentul achizitor pentru neexecutarea promisiunii de a contracta având ca obiect un imobil înscris în cartea funciară, asupra imobilului respectiv, pentru restituirea sumelor plătite în contul acestuia; 3. cel care a împrumutat o sumă de bani pentru dobândirea unui imobil, asupra imobilului astfel dobândit, pentru restituirea împrumutului; 4. cel care a înstrăinat un imobil în schimbul întreținerii, asupra imobilului înstrăinat, pentru plata rentei în bani corespunzătoare întreținerii neexecutate; dreptul de proprietate al debitorului întreținerii nu se va înscrie în cartea funciară decât odată cu această ipotecă; 5. coproprietarii, pentru plata sultelor sau a prețului datorat de coproprietarul adjudecatar al imobilului, ori pentru garantarea creanței rezultând din evicțiune, asupra imobilelor ce au revenit coproprietarului ținut de o atare obligație; 6. legatarii cu titlu particular, asupra imobilelor din moștenire cuvenite celui	La articolul 2386, după alin. (5), introduce un nou alineat, cu următorul cuprins: „5¹. arhitecții, antreprenorii, lucrătorii și furnizorii care au convenit cu proprietarul să edifice, să reconstruiască sau să repare un imobil, asupra imobilului, pentru garantarea sumelor datorate acestora, însă numai în limita sporului de valoare realizat;” <i>Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL</i>	constructorului, deoarece art. 1869 vorbește de acest caz de ipotecă legală, însă condițiile de înscriere lipsesc, deoarece art. 2386, dintr-o regretabilă eroare, omite să-l prevadă. Precizăm că și de lege lata creanțele arhitecților și antreprenorilor se bucură de un privilegiu special, astfel încât soluția este tradițională (art. 1742 C. civ; a se vedea și art. 70 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru la unificarea dispozițiilor privitoare la cartea funciară, unde se admite înscrierea unei ipoteci legale, iar nu a unui privilegiu), iar în dreptul comparat european este unanim acceptată (fie ca privilegiu special, fie ca ipotecă legală).	Amendamentul a fost admis, reformulat, după cum urmează: „5¹. arhitecții și antreprenorii care au convenit cu proprietarul să edifice, să reconstruiască sau să repare un imobil, asupra imobilului, pentru garantarea
---	--	--	--

	obligat la executarea legatului, pentru plata acestuia.			sumelor datorate acestora, însă numai în limita sporului de valoare realizat;"
10.	Recunoaşterea Art. 2601 - Actul întocmit în străinătate, prin care se constată voinţa unilaterală a bărbatului de a desface căsătoria, fără ca femeia să aibă un drept egal, nu poate fi recunoscut în România, cu excepţia cazului în care: a) actul a fost întocmit cu respectarea tuturor condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de legea străină aplicabilă; b) femeia a acceptat în mod liber şi neechivoc această modalitate de desfacere a căsătoriei; c) nu există niciun alt motiv de refuz a recunoaşterii pe teritoriul României a hotărârii prin care s-a încuviinţat desfacerea căsătoriei în această modalitate.	Denumirea marginală a art.2601 se modifică şi va avea următorul cuprins: “Recunoaşterea divorţului prin denunţare unilaterală” Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL	Denumirea marginală este incompletă din cauza unei erori materiale - în forma rezultată în urma dezbaterilor parlamentare, denumirea marginală a articolului 2601 este „Recunoaşterea divorţului prin denunţare unilaterală”. Propunem completarea denumirii marginale pentru surprinde conţinutul articolului.	Amendament admis.